

युद्धकाण्डं

२८७

यथाय रामं सह लक्ष्मणेन

संतापयिष्यामि शरैर्मोघैः ॥ ६ ॥

रुद्रेन्द्रवैवस्वतविष्णुमित्राः

साध्याश्च वैश्वानरचन्द्रसूर्याः ।

द्रक्ष्यन्ति मे विक्रममप्रमेयं

यथा पुरा विक्रममेव विज्ञोः ॥ ७ ॥

स एवमुक्त्वा त्रिदशेन्द्रशत्रुर

आपृच्छ राजानमदीनसत्त्वः ।

समारुरोहानिलतुल्यवेगं

रथं सुचित्रं ह्यश्रेष्ठयुक्तं ॥ ८ ॥

तमास्थाय मृकतेजा रथं हरिरथोपमं ।

जगाम सवरं तत्र यत्र युद्धमरिन्दमः ॥ ९ ॥

तं प्रस्थितं मृकात्मानमनुजग्मुर्मृकाबलाः ।

संस्पर्धमाना बह्वो धनुःप्राशासिपाणयः ॥ १० ॥

गजस्कन्धगताः केचित् केचिद्वाजिगतास्तथा ।

प्रासमुद्गरनिस्त्रिंशपरश्चधगदाधराः ॥ ११ ॥

स शङ्खनिनदैर्घोरैर्भेरीणां च मृकास्वनैः ।

जगाम त्रिदशेन्द्रारिः स्तूयमानः सपत्नजित् ॥ १२ ॥

स शङ्खशशिवर्णेन कृत्तेण रिपुसूदनः ।

रराज परिपूर्णेन नभश्चन्द्रमसा यथा ॥ १३ ॥